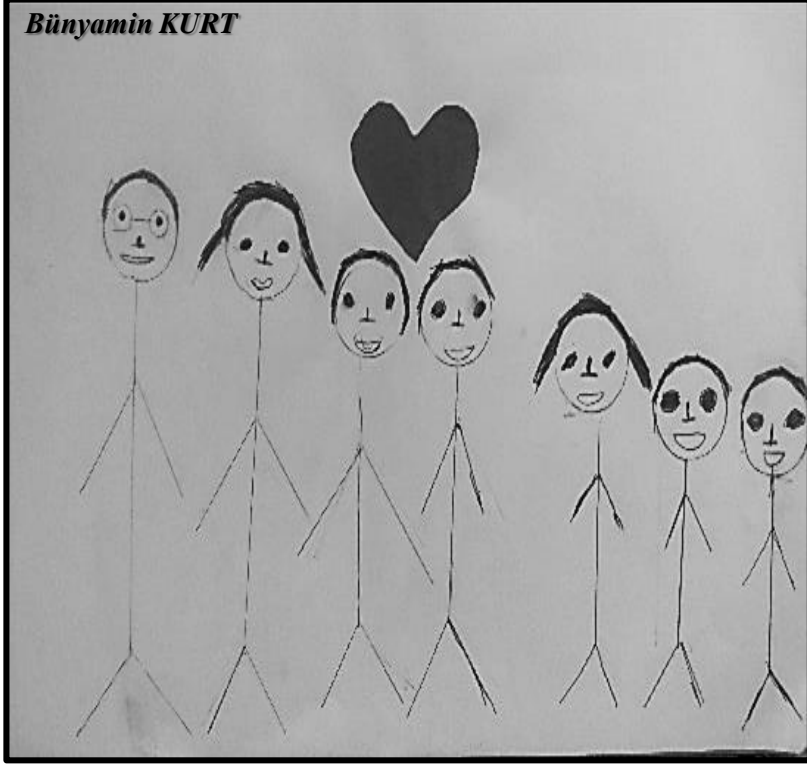

TENEFFÜS

Kültür – Sanat - Edebiyat

Bünyamin KURT

Buse YALÇIN
KÖY MACERASI

Elif, okullar tatil olunca köye dedesinin yanına gitti. Dedesi onu alıp bahçesine götürdü. Orada çok güzel bir manzara vardı. Elif, bisikletiyle gezerken çiçekler görmüştü. O çiçekleri gözü bir yerden ısıırıyordu. Hatırladı ki o çiçekler komşularının çiçeklerine benziyordu. O çiçeklerin üzerinde gezen çok güzel kelebekler gördü ve hayran kaldı. Bahçenin yanında bulunan dereden bir sesler geliyordu. Merakla oraya gitti ve kurbağaları gördü. Aniden yaz yağmuru bastırıldı. Dedesi Elif'i şemsiyesinin altına aldı ve eve gittiler. Elif pencereden dışarı baktı ve rengarenk gökkuşağını gördü. Elif gökkuşağının renklerini çok beğendi. Gökkuşağının renkleri gökyüzüne çok yakışmıştı. Elif o gününü çok ama çok güzel geçirmişti.

Havva CENGİZ
İLK KAMP

İstanbul'da yaşayan Sarp adlı bir çocuk varmış. Bu çocuk çok meraklıymış. Bir gün okula gitmek için sabah kalkmış, elini yüzünü yıkamış, okul formasını giymiş, kahvaltısını yapmış ve annesiyle vedalaştıktan sonra okulun yolunu tutmuş. Okula giderken en sevdiği arkadaşı Salih'i görmüş. Selamlaşmışlar ve sınıflarına girmişler. Öğretmenleri sınıfa girdiğinde: "Çocuklar sizlere müjdeli bir haberim var" demiş. Çocuklar meraklanmış, öğretmenleri hemen açıklamış. "Çocuklar yarın kampa gideceğiz, bunun için size ihtiyaç listesi vereceğim." Çocuklar çok mutlu olmuşlar. Öğretmenleri: Çocuklar orada bir günlüğüne kalacağımız için yanınıza sırt çantası alın. Not tutmak için not defteri, yanınıza yedek kıyafet ve atıştırmalık alabilirsiniz. Ha bu arada dürbünlerinizi almayı unutmayın, demiş.

Sarp sormuş, "Öğretmenim neden dürbün getiriyoruz?" Öğretmeni, "Uzakta olan hayvanları görebilmek için" demiş ve derse başlamışlar. Çıkış zili çalınca Salih ile birlikte evlerine gittiler. Sarp, bu müjdeli haberi hemen annesine söyledi. Annesi de çok sevindi. Sarp ödevlerini yaptıktan sonra annesiyle çantasını hazırladılar. Sarp sürekli çantasını kontrol etti. Hayır, hiç eksik yoktu. Sarp sütünü içti, kitabını okudu ve uykuya daldı. Sabah çok heyecanlı idi. Kampa gitmek için can atıyordu. Hızlıca üstünü giydi ve yemek yemek için mutfağa koştu. Bu gün geç kalmak istemiyordu. Yemeğini yedi ve annesiyle vedalaştıktan sonra okula gitti.

Öğretmenleri herkes burada mı diye kontrol etti. Herkes buradaydı. 5 dakika sonra otobüs geldi. Çocuklar ikili sıraya girdi. Otobüste sarp ve Salih yan yana oturdular. Otobüs hareket etmeye başladı. Zaman geçmek bilmiyordu. En sonunda otobüs durdu. Bunu fark eden Sarp hareketlendi. Otobüs tam durduğunda herkes inmeye başladı. İndiler ve güzel bir alan bulmaya çalıştılar. Bulduklarını sandılar. Öğretmenleri de çadırları getirmişti. Tam yerleşmişlerdi ki bir kükreme sesi duydular, çocuklar dürbünlerini çıkardılar ve etrafına bakındılar. Bir aslan uyuyordu. Oradan eşyalarını sessizce toplayıp başka yere gittiler. Orası daha ağaçlık olan bir alandı.

Çocuklar dürbünleriyle etrafına baktılar tehlikeli nesnelere yoktu. O alana yerleştiler. Birlikte ağaçları, çiçekleri incelemeye gittiler. Döndüklerinde oyun oynadılar. Zaman su gibi akıp geçiyor tabii ki. Gece oldu, öğretmenleri dikkatli bir şekilde ateş yaktı. Öğretmenleri yanına gitar almıştı. Öğretmenleri şarkı söylemeye başlayınca çocuklarda onlara eşlik ettiler. Sonra çadırlarına girip uyudular. Sabah olunca toparlandılar. Otobüs geldi. Otobüs gelince sırayla otobüse bindiler ve evlerine gittiler. Sarp çok mutlu olmuştu ve bu olanları günlüğüne yazdı.

Emir KILIÇ
PARKTA

Bugün bütün çocuklar parkta,
Neşeli neşeli, cıvıl cıvıl.
Ötüyor kuşlar minik kuşlar,
Şenleniyor bütün çocuklar.

Salıncakta Ali, kaydırakta Ayşe.
Ne dert olur ne düşünce.
En mutlu olduğum yer,
Oyun oynarım park.

İrem ACAR
SEVGİ

Sevgi dediğimiz bir çiçek,
Yüreğimizde yaşadıkça yeşerecek.
Sevgi dediğimiz bir ırmak,
Dağlar denizler onunla aşılacak.

Sevgi dediğimiz bir ışık,
Dünyamız onunla aydınlanacak.
Sevgi dediğimiz bir güvercin,
İnsanlara barış getirecek.

Zeynep ERZURUMLU
FATMA TEYZE

Günlerden bir gün, köyde Mert adında bir çocuk yaşarmış. Bu çocuk dış görünüş olarak uzun boylu, sarı saçlı, yüzünde ise ufak ufak çilleri olan bir çocukmuş. Mert aynı zamanda çok yardımsevermiş. Bütün işlerinde babasına ve aynı zamanda köydeki yaşlılara yardım edermiş. Bir gün Mert okula giderken elinde poşet olan Fatma teyzeyi görmüş. Mert saatine bakmış daha okula yarım saat olduğunu görmüş. Hemen Fatma teyzenin yanına koşmuş. Fatma teyzenin elinden poşetlerinin bir kısmını alarak ona yardım etmiş. Fatma teyzenin evi karşı sokağın hemen sağ köşesindeki beş katlı evin dördüncü katıymış. Fatma teyzenin poşetlerini kapısına kadar taşımış. Fatma teyze Mert'e dönüp;

-Beni çok mutlu ettin, hem de ağır bir yükten kurtardın. Bu devirde senin gibi yardımsever çocuğu bulmak hiç de kolay olmuyor, demiş. Mert'e teşekkür etmiş. Mert kendisiyle gurur duymuş.

Rüveyda Naz KARABACAK
EVİN NEŞESİ

Canım ablam,
Evin neşesi,
İkinci annemsin,
İyi ki varsın.

Sırdaşım,
Can yoldaşım,
Yeri gelir arkadaşım,
İyi ki varsın.

Bazen küser,
Bazen didişiriz,
Sonra hemen barışırsız,
Canım ablam iyi ki varsın.

Azra KAPLAN
EN İYİ ARKADAŞIM

En iyi arkadaşım,
Benim yoldaşım.
İnan senden başka yok
Bu dünyada.

Sen hep yanımdasın,
Hep aklımdasın.
Altın kalpli birisin,
En iyi arkadaşım.

Derya CENGİZ
DİL SÜRÇMESİ

Bir gün ülkenin birinde bir prenses ve bir prens üç gün üç gece düğün yapmışlar. Kendilerine ait bir saray almak istiyorlarmış. Gezmişler, dolaşmışlar ama hiç güzel bir saray bulamamışlar. Ama bir saray belirlemek zorundalarmış. Kararlarını vermişler ancak bu saray yıkık, dökük, çok eski bir saraymış. Bu sarayın anahtarı bir büyücüdeymiş. Prens ve prenses bu anahtarı almaya gitmişler. Büyücü prensin ve prensesin sevgisine inanmış. Anahtarın büyü olduğunu ağzından kaçırmamaya çalışmış ama ağzından kaçırmış. Ve "Bu anahtar büyü" demiş sonra kendi kendine "Eyvah! ağzımdan kaçırdım" aslında sürpriz yapmak istiyormuş. Prens ve prenses anahtarı alıp saraya gitmişler, kapıyı açmışlar ve açtıklarında saray çok yeni bir eve dönüşmüş. Prens ve prenses mutlu bir şekilde hayatını sürdürmüşler.

Zeynep Cengiz
GURUR DUYUYORUM

Önce" Vatan ne demek?" onu öğrenelim. Vatan üzerinde yaşadığımız topraklardır. Mesela benim vatanım Türkiye'dir. Bu millet, adını tarihe yazmış bir millet. Neden diye sorarsanız, hemen anlatayım.

Vatanımız düşman saldırısı altındaydı. Dört bir tarafı düşmanlar tarafından sarılmıştı. Bu düşman askerleri, Yunanlar, Fransızlar, İngilizler gibi ülkelerdi. Bizim hemen bir şeyler yapmamız gerekiyordu. Savaşlara akıllıca planlar yaparak katıldık ve katıldığımız bütün savaşları kazandık. Savaşlara katılan bazı isimler sayacağım sizlere. Nene Hatun, Şerife Bacı, Halide Edip, Onbaşı Nezahat, Halime Çavuş, Sütçü İmam, Şahin Bey, İpsiz Recep... Bu kişiler sadece bazıları. Çok sayıda isimsiz kahraman var. İşte bu kişiler ellerinden geleni yapmışlar ve vatanımızı düşmanların elinden kurtarmışlar. İşte ben bu yüzden vatanımı bu kadar çok seviyorum. Hiçbir ülke " Ben Türkiye'den daha çok çalıştım, gayret ettim." diyemez. Bizim vatanımız diğer vatanlara benzemez, insanları merttir. İşte ben bu yüzden vatanımla gurur duyuyorum.

Merve YALÇIN
PAMUK PRENSES VE PRENS

Pamuk Prenses ve Prens çok mutlu bir çifttir. Kötü Cadı onları çok mutlu görünce ayırmak ister. Bunun üzerine Kötü Cadı bir plan yaptı. Hemen onları kendi şatosuna götürdü. Sihirli anahtarın şifresiyle Pamuk Prenses ve Prens'i ayrı ayrı zindanlara kilitledi. Kötü Cadı asker ile konuşurken sihirli anahtarın şifresini ağzından kaçırdı. Prens sihirli anahtarın şifresini duyunca hemen şifreyle kapıyı açtı ve pamuk prensesi kurtardı. Hızlıca kötü cadının şatosundan uzaklaştılar. Pamuk Prenses ve Prens çok mutlu bir şekilde şatolarına dönmüş. O günden sonra Pamuk Prenses ve Prens çok mutlu yaşamışlar.

İkra AZRA KARABUDAK **OYUN OYNAMAK**

Çocuklar oyun oynamayı sever,
Kim sevmez ki?
Bahçeye baktım şöyle,
Çocuklar neşe içindeler.

Ah ne şirinler,
Gündüzü akşamı bilmem,
Oyun oynamayı severim,
Siz de sever misiniz?

Yaren KOÇ **MİNİK KÖSTEBEK**

Bir varmış bir yokmuş bir ormanda tatlı bir köstebek yuvası varmış. O yuvada yaşayan şeker mi şeker Minik adında köstebek varmış.

Bir gün Minik yuvasının yakınlarında oyun oynayan beş altı köstebek görmüş ve onların yanına gitmiş. Minik;

- Merhaba benim adım Minik. Ben de sizinle oynayabilir miyim, demiş.

Köstebek arkadaşları;

- Tabii ki oynayabilirsin, demişler.

Körebe oynarken Minik ebe seçilmiş. Gözleri bağlanmış. Ancak Minik arkadaşlarını yakalarken gizlice gözündeki bağı açıp arkadaşlarına bakıyormuş. Bu durumu arkadaşları görmüş ve neden haksızlık yaptığını sormuşlar. Minik, haksızlık yaptığını inkar ederek yalan söylemiş. Arkadaşları bu durumu kabul etmeyince Minik ağlayarak yeraltındaki yuvasına gitmiş. Annesi;

- Minik ne oldu, diye sormuş.

Minik;

- Anne bana iftira atıyorlar. Körebe oynarken sadece bir kere gözlerimi açıp baktım, demiş.

Annesi bu durumun kurallara aykırı olduğunu ve arkadaşlarının haklı olduğunu söylemiş. Minik' in arkadaşlarından özür dilemesi gerektiğini eklemiştir.

Bu olaydan sonra Minik artık dışarı çıkmıyormuş. Arkadaşları onu merak etmiş ve yuvalarının kapısını çalmışlar. Arkadaşlarını gören Minik hiç konuşmamış. Arkadaşları;

- Minik, biz sana sadece oyunun kurallarına göre oynanması gerektiğini söyledik. Ama sen bizi galiba yanlış anladın. Körebe oyununda arkadaşlarını gözlerin kapalı bulman gerek, demişler.

Minik;

- Ben bunu bilmiyordum. İlk defa körebe oyununu oynadım, demiş.

Arkadaşları;

- Eğer söyleseydin biz sana anlatırdık, demişler.

Minik arkadaşlarından özür dilemiş ve artık haksızlık yapmayacağına diye söz vermiş. Sonraki günlerde güzel oyunlar oynayarak mutlu zamanlar geçirmişler.

Hamdi ERZURUMLU **ANNE KEDİ VE YAVRULARI**

Berat hayvanları çok seviyordu. Büyüyünce veteriner olacaktı. Ancak Berat'ın küçük bir sorunu vardı. Anne ve babası evde sadece kuş ve balık beslemesine izin veriyordu. Berat yine de evde kedi ve köpek de bakmak istiyordu.

Bir gün Berat, apartmanın önünde oynarken üç tane yavru kedi gördü. Berat yavru kedileri bir kutunun içine koydu. Kutuyu da gizlice yatağının altına yerleştirdi.

Berat sabah yatağının altında kutuyu göremedi. Annesi ve babası onu kutu ile salonda bekliyordu. Berat çok utanmıştı. Babası yavru kedileri annesinden ayırmasının yanlış olduğunu anlattı. Hep birlikte aşağıya indiler. Kediler için bir kulübe yaptılar. Anne kedi ve yavruları kulübeye yerleştirdi. Artık onlara orada bakacaktı. Bu şekilde veterinerlik mesleğine hazırlandığı için çok mutlu oluyordu.

Elif A **KARŞILIKLI ANLAYIŞ**

Merhaba benim adım Elif. Ben dördüncü sınıf öğrencisiyim. Ben okulda çok tanınan ve çok iyi anlaşılabilir bir öğrenciyim. Arkadaşlarıma anlamadıkları konuları anlatır ve onlara bilmediklerimi sorarım, onlar da anlayış ile karşılırlar. Siz de arkadaşlarınızla iyi anlaşın ki onlar da size iyi davranırlar ve iyi arkadaşlık yapsın. Bu sayede kötülük değil iyi arkadaşlık ortaya çıkar.

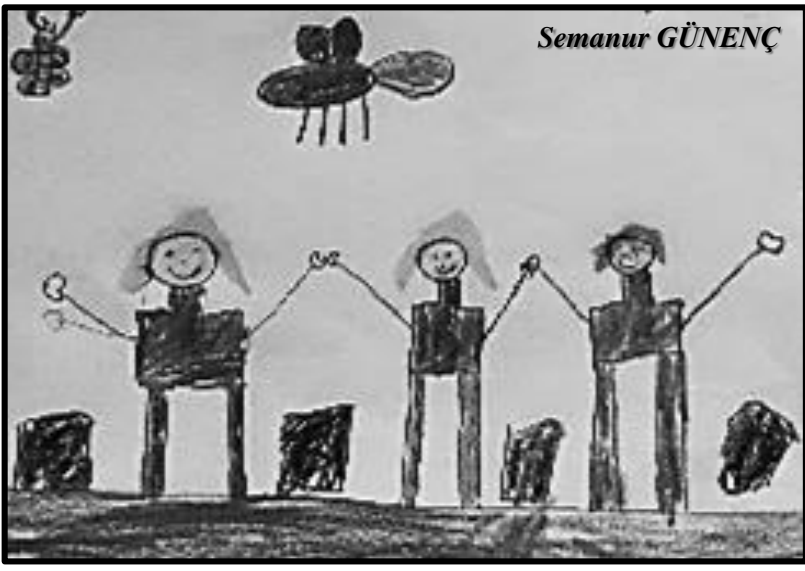
Esra KOÇ **ÇOK EMEĞİN VAR**

Güler yüzlü öğretmenim,
Bir tanesin canım benim.
Anlatırsın usanmadan,
Sevgili öğretmenim.

Bizde birçok emeğin var.
İçimizde ayrı yerin.
Sen öğrettin doğruyu,
Sevgili öğretmenim,

Bizim için sevindiniz.
Yeri geldi üzüldünüz.
Siz bizim her şeyimiz,
Sevgili öğretmenim.

Bize anne baba oldunuz,
Bizi hiç yalnız bırakmadınız,
Sizden öğrendik okumayı
Sevgili öğretmenim.

Zeynep ÜNAL
YUNUS DENİZDE

Yunus maceraperest bir çocukmuş. Arkadaşları ile birlikte bir tekne gezisine katılmışlar. Tekne iki dakikada dolmuş ve gezi başlamış. Yunus ve arkadaşları bu güzel manzaranın fotoğrafını çekmek isterken fotoğraf makinesini suya düşürmüşler. Yunus yüzmeyi bildiği için hemen suya atlamış. Bir süre sudan çıkmayınca arkadaşları merak etmeye başlamış. Yunus nihayet elinde bir şişe ile sudan çıkmış.

Hemen arkadaşlarının yanına gelip elindeki şişeyi göstermiş ve şöyle demiş;

- Arkadaşlar ben bu şişeyi buldum, şişenin içinde deniz kabuğu ve gizemli bir mesaj var, demiş.

Arkadaşları mesajın yazılı olduğu kağıdı almış ve okumuş. Mesajda "Gizemli göreve hazır mısın?" yazıyormuş.

Yunus ve arkadaşları bu yazının çok eski zamanlarda yazıldığını hemen anlamışlar.

Tekne gezisi sona ermiş ve Yunus hemen eve dönüp bu mesajı araştırmaya başlamış. Mesajın yazılı olduğu kağıdın arka yüzüne dikkatli bakınca bir harita olduğunu fark etmiş. Bu durumu arkadaşlarına telefonda anlatınca arkadaşları merakla sormuş;

- Yunus, ne yazıyor haritada?

Yunus;

- Telefonda anlatabileceğim bir şey değil sizin gelip görmeniz gerek, demiş.

Arkadaşları beş dakika içinde gelmişler ve haritadaki şu yazıyı kendi gözleriyle görmüşler :

" Bu mesajın devamı Antalya sahilinden 50 adım sonra, koyu renkli toprakların altında."

Yunus biraz düşünmüş ve şöyle demiş;

- Arkadaşlar, anne ve babamı bu sene Antalya'ya tatile gitmeye ikna ederim, demiş.

Arkadaşları evden ayrıldıktan sonra Yunus anne ve babasını ikna etmeyi zor da olsa başarmış. Ve eklemiştir;

- Anneciğim arkadaşlarımdan Murat da bizimle gelse olur mu?

Annesi:

- Annesine sorarız, izni olursa götürürüz, demiş.

Murat'ın ailesi bu tatile zor da olsa izin vermişler. Yazın gelişiyle Antalya'ya yolculukları başlamış. Yunus ve Murat gider gider soluğu sahilde almışlar. Murat;

- Sahile geldik, hadi saymaya başlayalım, demiş.

Yunus ve Murat elli adım sonra koyu renkli toprak alanı fark etmiş ve bir ipucu aramaya başlamışlar. Çok geçmeden toprağın altında bir anahtar ve bir not bulmuşlar. Notta şöyle yazıyormuş;

"Anahtarın üstünde yazan yerin sahibine anahtarı ver. Onun sana vereceği şeyi ömrün boyunca sakla."

Yunus ve Murat izin alarak anahtarda yazan yeri bulmak için şehrin en işlek yerine gidip buradaki bir seyyar satıcıdan yardım istemişler. Seyyar satıcı;

-Şu kırmızı arabanın yanından sağa dönün, oradaki mavi panolu dükkan, demiş.

Dükkana girip anahtarı gösterince adam hemen bir deniz kabuğu uzatmış. Bu deniz kabuğu şişedeki kabukla aynıymış. Yunus sormuş;

- Ağabey, bu kabuk ne işimize yarayacak?

Dükkan sahibi;

- Çocuklar, bu çok uzun yıllar önce bulunan önemli bir deniz kabuğudur. Dünyada sadece iki tane olduğu ve bunları bir araya getirenlerin yaşamları boyunca mutlu olacağı söylenir. Ben bunu yıllar önce bir şişenin içinde gizemli bir not ile birlikte bulmuştum. Notta "Anahtarı al, kabuğu ver." yazıyordu, demiş.

Yunus ve Murat deniz kabuğunu alıp anahtarı dükkan sahibine vererek oradan ayrılmışlar. Yunus annesinin telefonundan diğer arkadaşlarını arayıp başlarından geçeni anlatmış.

Tatil dönüşünde arkadaşlarıyla bir araya geldiklerinde onlara deniz kabuğunun eşini göstermiş. Hepsi biliyormuş bir deniz kabuğunun mutluluk getiremeyeceğini ama yine de bu macera onları mutlu etmeye yetmiş.

Ali İhsan GÜNHAN
KÜLÜNE MUHTAÇ

Atalarımız boşuna dememiş,
Komşu komşunun külüne muhtaç.
İyi günde kötü günde,
Hep birlikte olmaktır.

Komşuluk demek,
Kahve içmek demek.
Çat kapı gireriz,
Acıları paylaşıyoruz.

Yağmur SAHİN
KİTAP DOSTUR

Ne güzel dosttur kitaplar,
Okudukça bilgimiz artar.
En güzel arkadaşlar kitaplar,
Paylaştıkça bilgiler artar.

Okudukça huzur verir,
Paylaştıkça sevindiren.
Arkadaşlığı bitmeyen,
Ne güzel dosttur kitaplar.

İMTİYAZ SAHİBİ

Hamza AYDOĞAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Elif AYDIN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Azize URAL

GÖRSEL DANIŞMAN

Serdar DOĞAN

YAYIN KURULU

Nurettin FAYIK

Miyase DALKILIC

OKUL ADRES TELEFON

Ş.P.ÜSTEĞMEN MUHARREM KALELİ İLKOKULU

Atatürk Mahallesi Kurban Tepe Cad. No:11

Çubuk/ANKARA